

BIFLOŠKO december 2021

Časopis žiakov Základnej školy Sídliisko II
vo Vranove nad Topľou

Ilustrácia: Emka Velčková 9.B

ČO SI PREČÍTATE

Príhovor riaditeľa školy

Úcta k starším

Dištančné obdobie

Stratil/a som sa vo fantasy

Odporúčam knihu...

Láska moja jediná

Zimné radovánky

Jazykové okienko

Naším perom...

Tvoríme v nárečí

Lyžiarsky sen

Menčester snehu

lyže sa kľžu dolinou.

Kreslím si vlny pomedzi stromy

a nadchýnam sa krajinou.

Ohňostroj vločiek v žiari slnka svieti,

farebné prilby lyžiarov bodkujú celý svah.

Mám rada mráz a pocit zimy,

vždy, keď stojím na lyžiach.

Snehové lúky, jagavé vločky,

vřzgajú ako v mažiari.

Vraciam sa svieža, ku krbu sadám,

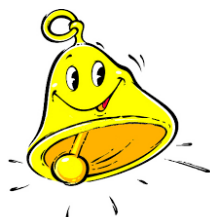
so spokojným úsmevom na tvári.

Noemi Mitriková 6.A

Hurááááá, Vianoce !!!!!!!!!!!!!!!

Prajeme všetkým príjemne strávené vianočné sviatky a zimné prázdniny ! Užite si čas strávený v rodinnom kruhu a načerpajte nové sily.

Vaša redakčná rada

Príhovor riaditeľa školy

Milí žiaci,

opäť tu máme čas najkrajších sviatkov v roku, čas vianočný.

Veľmi dobre vieme, že Vianoce sa nehodnotia počtom darčiekov, ale tým, ako sa dokážeme podeliť o rodinnú pohodu, harmóniu a čas, ktorý prežijeme v čarovnej atmosfére sviatkov s najbližšími. Zvlášť v dnešnej dobe, dobe covidovej. Už druhý rok trávite predvianočný čas mimo školy, mimo spolužiakov, učiteľov. Stretávate sa s nimi iba prostredníctvom počítačov či tabletov alebo mobilov. No aj napriek tomu sa viete tešiť z maličkostí, zo zdobenia vianočného stromčeka, z pečenia medovníčkov, stavania snehuliakov, či úsmevu na tvári blízkeho človeka.

Voľné chvíle v rodinnom kruhu sú pre nás tým najcennejším darom. Mali by sme si ho vážiť, opatrovať, byť k sebe vládni a ohľaduplní, milí a ochotní rozdávať dobro a pomoc tým, ktorí ju potrebujú. Nešetrite dobrým slovom, úsmevom, zabudnite na krivdy, zlosť a nenávisť.

Želám Vám pokojné Vianoce zasnežené láskou najbližších. Nech sa Vám všetky starosti a problémy premenia na črepiny šťastia a roztrbliecu nielen vianočný stromček, ale aj Vaše srdcia. Nech Vám nikto a nič nechýba, nech u Vás zvoní nielen roľnícky, ale aj smiech, a nech máte teplo a pokoj v duši.

Želám Vám láskyplné sviatočné dni.

Mgr. Peter Kocák, riaditeľ školy

Úcta k starším

Ahojte, Bifľoškári! Pripravil som pre vás zaujímavý rozhovor. Bude to rozhovor s mojou babkou. A prečo som spravil tento rozhovor?

Chcem vám ukázať, čo si všetko naši starí rodičia pamätajú. Že aj vás môže zaujať to, čo naši starí rodičia prežívali v minulosti. Mojej babke chcem veľmi poďakovať za to, že si našla čas a spravila so mnou rozhovor. Z tohto rozhovoru sa dozviete aj o miestach, ktoré babka navštívila, v zahraničí ale i na Slovensku.

Filip: Vyrastala si v časoch, kedy Domaša ešte nebola zatopená. Chodila si do niektorých dedín, ktoré sú zatopené?

Babka: Chodila som do obce Keľča, ktorá bola tiež zatopená, lebo som tam mala babku.

Filip: Kam ľudí po zatopení Keľče presťahovali?

Babka: Postavili dedinu Nová Keľča a tam ich presťahovali.

Filip: Je pravda že kedysi museli mať všetky deti vrecká v škole pozašívané?

Babka: Áno, robilo sa to preto, aby deti nemali ruky vo vreckách.

Filip: Bili niekedy učitelia deti po prstoch?

Babka: Áno, keď povedali zle, nenaučili sa novú látku alebo urobili nejakú hlúposť. Robili to len niektorí učitelia.

Filip: Čo si robila po škole s kamarátmi?

Babka: Hrali sme sa vonku, guľôčky, skákanie cez gumu.

Filip: Aké cudzie jazyky ste sa učili na škole?

Babka: Len po rusky a potom na strednej škole sme sa učili po anglicky alebo po nemecky.

Filip: Chodila si na diskotéky?

Babka: Áno, chodila som. Bola som aj na jednej diskotéke, kde hrala Marika Gombitová so súrodencami.

Filip: Na akých rôznych miestach si na Slovensku bola?

Babka: Chodili sme po hradoch, jaskyniach a v Tatrách.

Filip: Aký výlet sa ti najviac na Slovensku páčil?

Babka: Krásna hôrka, pretože tam bolo krásne prostredie

Filip: Na akých rôznych miestach si bola v zahraničí?

Babka: Bola som v Maďarsku, Poľsku, a na veľtrhu počítačov v Česku(1974 alebo 1975) a v Rakúsku na zámku, kde žila Sisi a v zábavnom parku Prater.

Filip: Páčilo sa ti v Prateri?

Babka: Páčilo sa mi tam všetko, tam to bolo pre nás nové, v Československu také zábavné parky ešte neboli.

Filip: Bola si pionierkou?

Babka: Áno, bola. Každý musel byť pionierom.

Filip: Vystupovala si niekedy na spartakiáde?

Babka: Nie.

Filip: Čo sa robilo na spartakiáde?

Babka: Cvičilo sa tam, bola to zostava cvikov. Vyberalo sa z škôl, závodov a iných miest, vyberalo sa po kolách a najlepší šup do Prahy.

Filip: Vysielalo sa aj v televízii?

Babka: Áno, vtedy sme mali čiernobiely televízor, ale v tejto dobe by to bolo pekné.

Rozhovor je na konci. Pridávam zaujímavosti o miestach, kde moja babka bola:

KRÁSNA HÔRKA: je hrad zo 14. storočia, ktorý sa nachádza nad obcou Krásnohorské Podhradie neďaleko Rožňavy. Prvá písomná zmienka o hrade je z roku 1333. Hrad je od roku 1961 národnou kultúrnou pamiatkou. Vlastnili ho tri významné rody: Mariášiovci, Bebekovci a Andrášiovci. Hrad vznikol na ochranu stredovekej cesty, ktorá viedla cez banícke oblasti Slovenského rudohoria. Pravdepodobne stojí na mieste staršieho hradiska, ktoré poskytlo v roku 1241 útočisko kráľovi Belovi IV. pred Tatármi. Kráľ daroval Ákošovcom (z ktorých pochádzajú Bebekovci) rozsiahle majetky. V Gemeri, kde sa aj usadili a vládli na krásnohorských majetkoch vyše 300 rokov.

ZÁMOK SCHONBRUNN : vo Viedni je bývalé letné sídlo Habsburgovcov. Názov Schönbrunn je odvodený od spojenia "Schöner Brunnen" (doslova krásna studňa). Prvá písomná zmienka o ňom je z roku 1642. V priebehu minulých storočí sa vlastníctvo zámku menilo, dedilo, od jedného panovníka k druhému. Z významných panovníckych rodín ho obývala Mária Terézia s rodinou a cisár František Jozef I. so svojou manželkou Alžbetou Bavorskou, prezývanou Sissi. Zámok obklopuje rozsiahly udržiavaný park, kde je v súčasnosti možné navštíviť jednu z najstarších zoologických záhrad na svete, Gloriettu, záhrady, detské ihrisko, labyrinty, skleníky – palmový skleník či botanickú záhradu. Na priestranstve pred zámkom sú rozostavené mnohé stánky s občerstvením a suvenírmi. Po areáli premáva vláčik. Od roku 1996 je zámok zapísaný na zoznam svetového kultúrneho dedičstva UNESCO.

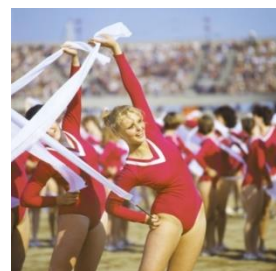

ZÁBAVNÝ PARK PRÁTER: je najväčší viedenský zábavný park. Rozkladá sa vo viedenskom 2. okrese blízko námestia Praterstern, v severozápadnej časti rekreačného parku Prátr, ktorého meno v češtine prevzal (v nemčine sa park volá Wiener Prater). Dominantou zábavného parku je známe Obrie kolo.

Viac o týchto zaujímavých miestach sa môžete dočítať na Googli alebo v literatúre.

SPARTAKIÁDA: bolo hromadné verejné telovýchovné vystúpenie. Pre život v Prahe a jej obyvateľov každá Spartakiáda znamenala mnoho rôznych obmedzení, pretože v Prahe v dobe spartakiády prebývalo niekoľko sto tisíc ľudí z celého Česko-Slovenska. Tí boli ubytovaní najmä na školách po celej Prahe a v blízkom okolí, pražské školy mávali v tej dobe o štrnásť dní dlhšie letné prázdniny. Vojaci mali postavené svoje vlastné vojenské mestečko v Břevnově na Vypichu pod Bílou horou.

PIONIERI: tvoria detské a mládežnícke organizácie spojené obvykle s komunistickými stranami či inými ľavicovými politickými silami. Deti do pionierskych organizácií vstupovali obvykle v mladšom školskom veku, pričom pre najmenších mohla existovať zvláštna organizácia pod iným menom (v Československu to boli Iskry), ktorá ich pripravila na vstup do pionierskej organizácie. V dospievaní potom členovia prechádzali do mládežníckej organizácie komunistickej strany, ktorou v Československu bol najskôr Československý zväz mládeže a po roku 1970 Socialistický zväz mládeže.

To je všetko, Bifľoškári. Dúfam, že sa vám môj príspevok páčil. Vytvoril: Filip Laktič 6.B

Starší ľudia počas pandémie

Žijeme neľahkú dobu. Dobu pandémie COVID 19. Týka sa to nás všetkých, ale najviac starších ľudí. Prečo?

Starší ľudia sú najviac ohrozenou skupinou v tejto dobe. Kým niekedy mohli žiť spoločenský život a stretávať sa medzi sebou, táto doba je pre nich neľahká. Všade čítajú a počujú, že sú práve oni v najväčšom riziku. To má za následok, že obmedzujú svoj kontakt s prostredím iba na nevyhnutný. My ostatní, popri povinnostiach v škole, či práci na nich často zabúdame. Stačilo by im možno častejšie zavolať, porozprávať sa s nimi, zažartovať a hneď by im bolo ľahšie a dostali by iné podnety. Niekedy stačí krátka návšteva a oni, tým, že nám urobia kávu alebo čaj a sadnú si s nami, hneď sú spokojnejší. Aj pomoc s nákupom alebo ak majú zdravotné problémy s upratovaním je super. Najmä my mladí, radšej si pozrieme nejaký film, alebo zahráme hru, akoby sme tento čas využili na pomoc alebo návštevu, ak to situácia dovolí.

Starým ľuďom stačí akákoľvek prejavovaná úcta a hneď strácajú pocit zbytočnosti a nemohúcnosti. Neberme ich ako samozrejmú a vážme si každú spoločne strávenú chvíľu s nimi.

Matúš Novikmec 6.A

Dzede i baba

Bul dzedo z babu
a mali psa zos veľku labu
robili furt dobru naladu
dzedo rad čital baladu.

Baba barz pekla lokše
obidvojo mali pismo na pošte
voni mali i dva dzeci
tote dzeci robili veľo šmeci.

Ta baba mužela furt pratac
a o tote dzeci še starac
Za chižu bula zahrada
robic v nej bula paráda.

Nasadzili sebe paradički
žebi bulo pre dzecički
posadzili i banduročki
žebi bulo na šviatočki.

Žili sebe spokojne
šickoho mali furt hojne.
Zazvonil zvonec
a básnički je konec.

Tomáš Mil'o VII.C

Dištančné obdobie

V júni 2021 som mala 14 rokov. Samú seba teda vnímam ako mladé dievča, ktoré veľa životných skúseností nemá. Už skoro pred 2 rokmi, teda v marci 2020 sa v mojom okolí najčastejšie spomínaným slovom stal koronavírus (alebo covid). Vtedy som mala 12 rokov. Čiže môžem povedať, že skoro jednu sedminu môjho života prežívam v tieni koronavírusu. A určite toto slovo prinieslo zmenu do života aj mne.

Pandémia koronavírusu znamenala úplne prepísanie môjho denného programu. Na jednej strane to bolo vlastne dobré, lebo som nemusela vstať ráno už o 7.00 hodine, ale stačilo mi vstať o 7.45 hodine, rýchlo sa umyť, napiť sa ovocného džúsu a premiestniť sa pred počítač. S dekou. Lenže na druhej strane, tých úloh, ktoré nám zadali učitelia cez dištančné vzdelávanie EDUPAGE nebolo menej ako v škole. Horšie bolo aj to, že sme na úplnom začiatku pandémie nemali žiadne online hodiny, ale sme si všetko museli prejsť doma sami, len za pomoci rodičov. Aj mladší brat Kajo nechodil do školy a museli sme si zriadiť každý svoje miesto pre hodiny online vyučovania. Najprv som sa veľmi potešila, asi ako každý bežný žiak, ale postupne som pochopila, že nemám žiadne prázdniny. Úlohy chodili stále, každý deň a rovnako každý deň som ich musela fotiť a posilať vypracované naspäť učiteľom. No a keď toto celé trvalo od marca do júna, tak asi na jeden týždeň som v júni 2020 zasa išla do školy, pozrieť sa na kamarátky a spolužiakov. Myslím si, že každá rodina si nastavila svoj vlastný koronavírusový režim a každá mala iný, taký vlastný. Všímala som si aj dospelých a tiež som videla, že niekto tie všetky zákazy a príkazy bral vážne, a iný sa z nich vysmieval. Moji rodičia to celé brali asi veľmi zodpovedne, lebo my sme naozaj nikde nechodili, boli sme celý čas doma, do obchodu chodil iba ocko a ja som mu len napísala na lístok, čo má kúpiť konkrétne pre mňa. Často sme si umývali ruky, mamka na nás striekala také čudne voňajúce dezinfekcie. Ale zasa sme sa chodili každé popoludnie prejsť po ulici, mamka nám hovorila, že musíme vyjsť aj na čerstvý vzduch, aby sme neboli bieli ako steny. Ja som to celé vnímala vlastne ako také dobrodružstvo, lebo bolo to niečo iné a musím povedať, že pre mňa aj pohodlnejšie. To, že nevidím kamošky osobne som si nahradila dlhými telefonátmi, a veľmi som sa zlepšila v aplikáciách ako Messenger, lebo keď som si dopísala úlohy do školy, tak sme si zavolali a zhovárali sa celkom akoby sme boli pri sebe. Čiže to všetko bolo také dlhotrvajúce dobrodružstvo nechodenia do školy a trávenia času pri počítači a mobile. No na druhej strane, som vnímala aj tú zlú stránku pandémie. Rodičia si zapínali správy v telke a na internete, kde hovorili o počtoch mŕtvych a chorých ľudí, aj ja som videla nejaké videá od ľudí, ktorí prekonalí túto chorobu a hovorili o ťažkých stavoch, ako im bolo fakt zdravotne zle a ako skoro zomreli. Ja som však šťastná, že z mojej rodiny, ani z môjho okolia nikto na COVID nezomrel. Vedela by som povedať viacero mien ľudí, ktorí to prekonalí, aj na našej ulici jedna teta susedka, ale vždy je to našťastie vzdialené, niečo, čo ma priamo nezasiahlo. No a potom ešte musím spomenúť to testovanie, čo ma veľmi vyrušuje, pretože fakt mi vadí, keď mi kozmonaut tlačí tyčinku do nosnej dierky. Ved' viete, keď mamka ocko zavelia, dobrá dcéra poslúchne...

Ako som už napísala, mám ešte len 14 rokov. Ja neviem povedať, či ten COVID vírus vytvorili ľudia v laboratóriu, alebo je z nejakého čínskeho netopiera. My sa doma o tom ani nerozprávame, a keby sa rodičia aj o tom bavili, tak radšej potichučky zmiznem do inej izby. Totiž viem, že takéto vážne otázky sveta dospelých nemám šancu nijako vyriešiť, a preto sa tým ani nesnažím zaoberať. Ale jedno viem celkom iste. Ak by mi niekto povedal, že rok nepôjdem do školy, myslím ako tak naozaj (taška, desiata, prezuvky a ideš), tak by som mu poklopala na čelo, že nech sa prebudí. A z ničoho nič to tu bolo a stále je. Netuším, kedy to skončí a ako to bude ďalej. A ako sa pozerám okolo seba po dospelých, myslím že to netuší ani jeden z nich.

Nechcem, aby ľudia umierali. Nechcem, aby ľudia prichádzali o prácu, alebo aby zdravotníci a lekári nevideli svoje rodiny a celé dni a noci pracovali. To mi je ľúto a ak by som to vedela zmeniť, tak to určite zmením.

Ale viem, že tento rok pandémie mne osobne nijako neublížil, ani mojej rodine. Viem, že je to nezaslúžené a že sme asi len mali šťastie a rodičia si dávali pozor na svoje chovanie. Nezabúdam však na jedno dôležité záverečné zistenie. Počas pandémie, keď bol lockdown a boli sme všetci doma, každý deň sme na TV LUX pozerali omše. Boh bol vždy pri nás. Ľudia síce zatvorili kostoly, ale Boh otvoril chrámy v každom dome. Verím, že Boh bude víťaz aj nad pandemiou koronavírusu.

Martina Kaščáková 9.A

Ako pandémia koronavírusu ovplyvnila môj život ?

Na túto otázku sa každý môže pozeráť z iného uhla. Nieкого mohla táto pandémia ovplyvniť po fyzickej, iného zas po psychickej stránke, no niekomu mohli život ovplyvniť úplne iní ľudia.

Vstaň, sadni si za počítač, najedz sa, ostaň doma, nikde nevychádzaj. A odznova každý jeden deň. Tento stereotyp sa už nedal zniesť. Ako veľmi som chcela vybehnúť s kamarátmi hoci len do prírody. Neuveríte. Moje prosby boli vyslyšané. Z ľudí, ktorých som vôbec nepoznala sa stali moji najlepší kamaráti. V živote priateľov nestrácame, len zisťujeme, ktorí sú tí praví. Na to som samozrejme prišla tiež. Časom ich pribúdalo, inokedy ubúdalo. Som presvedčená, že priateľstvo je vzácny dar, ktorý si musíme zaslúžiť.

Ktovie, možno by som mojich priateľov ani nespoznala, ak by sa táto pandémia nezačala. Ale to sa už nikdy nedozviem. A čo ty? Ako pandémia ovplyvnila tvoj život? Alebo ti ho ovplyvnili úplne iní ľudia?

Draoslava Milá 9.A

Dištančné vzdelávanie

Prišla k nám veľmi zlá choroba,
dali sme jej meno Korona.

Doma sa učiť musíme,
do školy chodiť nemôžeme.

Zo začiatku to bolo celkom fajn,
no teraz mi Korona pokoj daj.

Doma sa mi už učiť nechce,
v škole by mi bolo predsa len lepšie.

Za počítačmi celé dni len sedíme,
nad úlohami si hlavy lámeme.
Kameru si ja stále zapnúť musím,
ráno sa päť minút pred hodinou budím.
Keď zaspím na hodinu,
nepochopím zadaniu.

Tanya Šmajdová IX.A

Plamienok v duši

Magdaléna Marcela Lukčiková

Vtedy, v marci, v jednom roku
zaznela správa z časti lákavá.

Nikto sa nevyhol tomuto kroku
a z radosti vznikla obria mrákava.

Najprv jeden, potom dva
týždne sme tlačili niekoľko balvanov.

Boli sme stále doma.
V počítači sa riešili nálady Slovanov.

Čaká nás to zas a znova,
tešiť sa až niekam pôjdeme.

Sme síce v pohodlí nášho domova
ale dúfame, že sa konečne
stretneme.

Čas na priateľov, na rodinu,
kde všetok strach pominie.

V škole mať vyučovaciu hodinu,
pod rúškom skrývať úsmevy
nevinné.

Máme na to, zmeniť svet!
Kamarátstvo je najlepší liek.
V duši sa rozvinie slobody kvet
a znova rozkvitnú brehy riek.

Dištančné obdobie bolo veľmi smutné. Nemohla som sa stretávať so spolužiakmi a kamarátmi. Hodiny boli dlhšie ako v škole. Bolo mi veľmi smutno. Ale páčilo sa mi, že ráno nemusím ísť do školy. Niekedy som nebola na hodine lebo mi sekal počítač. Bola som skoro celý deň na počítači ,lebo sme mali veľa učenia. No bola som málo vonku. Dištančné obdobie ma aj veľa naučilo, že si mám vážiť, že môžem chodiť do školy, lebo to už nie je taká samozrejmosť.

Sára Durkajová 5.C

Pohľad na radosť z pera deviatej C

Tímea Szabová:

Čo je radosť? Pre mňa znamená tráviť čas s rodinou, s ľuďmi, na ktorých mi záleží a mám ich nadovšetko rada. Rozvíjať svoje schopnosti a hľadať tie, ktoré ešte nie sú objavené. Cestovať po šírých kútoch sveta a zažívať kopu dobrodružstiev. Keď idem zo školy, som šťastná, že mám ťažšiu časť dňa za sebou, že som dostala jednotku, že mám tie najlepšie kamarátky. Mám radosť z toho, že som. Každý by si mal uvedomiť, že radosť máme začať čerpať nie z iných, ale zo seba.

Adam Kulík:

Každý človek má emócie. Prežívame svoj život v radošti aj v starosti. Mne sa pošťastilo zažiť ozajstnú nefalšovanú radosť koncom júna. Bol som nominovaný aj s kamarátmi z plaveckého klubu na Majstrovstvá Slovenska v plávaní. Avšak to nebolo ešte nič v porovnaní s tým, čo sa stalo potom. Ako skupina štyroch chlapcov sme bojovali v štafete. Vybojovali sme striebornú medailu.

Alena Baranová:

Prežívať radosť v dnešných dňoch nie je ľahké. Povoľiť uzdu radosti dokážem len vtedy, keď si odmyslím pandémiu koronavírusu. Až potom vidím svetlejšie farby okolo seba. Moji najbližší doma sú pre mňa veľkou životnou oporou a radosťou. So slzou v oku spomínam na deň, keď mi môj brat doniesol malé šteniatko. Dnes je z neho môj najvernejší kamarát s vrtiacim chvostom, samozrejme od radosti.

Rokfort na dištančnom

Harry: Ron, pripoj sa na Transfugáciu, inak ťa McGonagalová skričí.

Ron: Už idem. Ďakujem, že si ma upozornil.

[užívateľ/ka Harry Potter sa odpojil/a z četu](#)

[užívateľ/ka Ron Weasly sa odpojil/a z četu](#)

Na online hodine Transfugácie

McGonagalová: Takže, trieda, vyberte si prútiky a zožeňte nejaký kameň.

Ron: Pani profesorka ja nemôžem zohnať žiadny kameň.

McGonagalová: Weasly okolo vášho domu máte tri km poľa! Aspoň malý kamienok určite privoláte kúzlom Akcio.

Ron: Ale ja nemôžem!

McGonagalová: Neviete použiť kúzlo Akcio?!

Ron: NIE! Všetky kamene zobral Perci! Premenil ich na motýľov a každý mu uletel. Tie motýle chytili Fred a Georg a potom už neviem. ☹

McGonagalová: *(Má tik v oku a začína červenieť od zlosti.)*

Ron: Pani profesorka nie je Vám nič?

McGonagalová: *Odstráni Rona z hodiny a tvári sa, že mu vypadol internet.*

Online hodina Čarovania

Flitwik: Pán Potter, prečo ste s pánom Weaslym?

Harry: Noooo..... Dursliowi ma vyhodili z domu s vetou „Keď sa učíš z domu, tak nebudeš brať wi-fi nám!“

Flitwik: Takže pre vás prišli Weaslyovci?

Ron a Harry spoločne: Áno!

Pred koncom hodiny

Flitwik: Pán Potter, pán Weasly, prečo nič nerobíte?

Harry a Ron: Nemusíme!

Flitwik: A to prečo?! A ako to, že všetky kúzla, ktoré ste mali urobiť, Vám išli od ruky?

Harry a Ron: Proste išli!

Flitwik: Zdáte sa mi obaja nejako divní. *(Povie podozrievavo malý profesor.*

Hneď ako to dopovedal, do izby vtrhla rozzúrená Ginny.)

Ginny: Fred , Georg vy ste uspali Rona a Harryho a ukradli Všehodžús!!!
(Keď ten krik počula Molly, prišla a hneď ako videla Harryho, ktorému začali ryšaviť vlasy, pochopila čo sa stalo.)
Molly: Fred , Georg toto Vám len tak neprejde!!
Idem pohľadať Harryho a Rona.
Ginny: Netreba, sú v špajzi pri metlách a mazlia sa s nimi ako s plyšovými mackami.
(Keď to Ginny povedala, z počítača sa ozvala vlna smiechu od ostatných žiakov.)
Flitwik: Ehm.....Tak hodine je koniec. Dovidenia žiaci.
Dovidenia ozvali sa zborovo ostatní.

Messengerový čít

Hermióna: Ron, Harry už ste sa prebrali?
Harry: Hej, len nás trochu bolí hlava.
Ron: Trochu? Veď mi treští ako keby mala každú chvíľu vybuchnúť!
Harry: Možno tebe, ale ja už som zvyknutý vďaka tomu, koľkokrát som bol v nemocničnom krídle.
Hermióna: Boli ste na nejakých hodinách? Nech viem čo všetko mám poslať.
Ron: Asi ťa sklamem, ale neboli sme na žiadnej hodine.
Hermióna: Fajn. Transfugácia: uč. s. 56 – 60 prečítať, Lektvary : uvarte lektvar Života a smrti, OPČM: cvičte kúzlo Expetrio Patronum a Čarovanie: uč. s. 72 – 80 a kúzlo na umlčanie.
Harry: Ďakujem Hermióna. ☺
užívateľ/ka Hermióna Grengrová sa odpojil/a z četu
užívateľ /ka Ron Weasly sa odpojil/a z četu
užívateľ/ka Harry Potter sa odpojil/a z četu

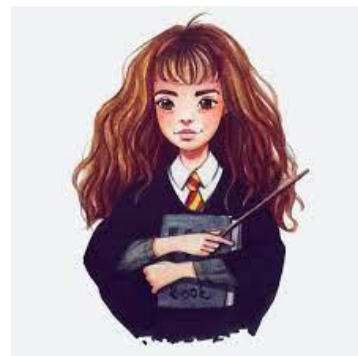
po dvoch mesiacoch

online hodina s Dumbledórom

Dumbledór: Takže, dobrý deň, žiaci. Chcem Vám len povedať, že na ďalší mesiac po vianočných prázdninách sa vrátíme do školy.

Všetci až na Hermiónu si povzdychli.

Hermióna: Super už sa teším! ☺

Laura Vargová 5.C

Stratil/a som sa vo fantasy

Bolo jesenné chmúrne popoludnie a ja som čas vyplňala počúvaním pesničiek. Zatvorila som oči a vnímala tóny. Moje myšlienky zabúdili do lesa ,kde boli staré mohutné stromy a v každom z nich sa nachádzali dvere. Vybrala som si dvere s kľučkou v tvare krídel.

Predo mnou sa rozprestieral svet víl a sladké tóny hudby sa vznášali ovzduším. Cítila som vôňu čerstvo posekanej trávy. Na oblohe sa vznášali kone s krídlami. Vtom ten svet zmizol a tóny ,ktoré boli milé a sladké sa premenili na dramatické a dobrodružné. V dialke som uvidela pirátsku loď ,ktorá sa rýchlo približovala. Ani som sa nenazdala a kapitán lode ma vyhlásil za nového člena posádky. Prišiel ku mne a povedal nech ho nasledujem. Dal mi do ruky mapu pokladu , ktorý sa nachádzal na tejto pevnine. Cez rôzne prekážky sme sa dostali k pokladu. A tie tóny hudby sa zmenili na víťazné. No nič netrvá večne ,ako sme našli poklad, začal sa mi ten svet znovu strácať. Ocítla som sa v dračej ríši a hudba bola príjemná ,ale aj zábavná. Draky si poletovali nad mojou hlavou a ja som zbadala elfov. Boli veľmi milí a pozvali ma k nim do malej drevenej chalúčky ,ktorá voňala po škorici a starých knihách. Lietala som na drakovi a plávala v malom jazierku. Potom hudba stíchla a ja som sa zobudila v mojej izbe. Bol to neuveriteľný zážitok ,ktorý mi zlepšil náladu a aj celé popoludnie .

Aneta Vysoká 8.B

Nina Dudová 5.C

Odporúčam knihu

Odporúčam knihy :No toto a strašidelná škola Elvíry Múdrej, Brata musíš poslúchať, Lepší otec v hrsti ako kamoš na streche, Hľadám lepšiu mamu, Keby som bola bosorka, Štyri kosti pre Flipa a Nezblázni sa mamička.

Tieto knihy odporúčam, pre mňa boli veľmi zaujímavé a páčili sa mi.

Dária Čandiková 6.C

Odporúčam knihu...

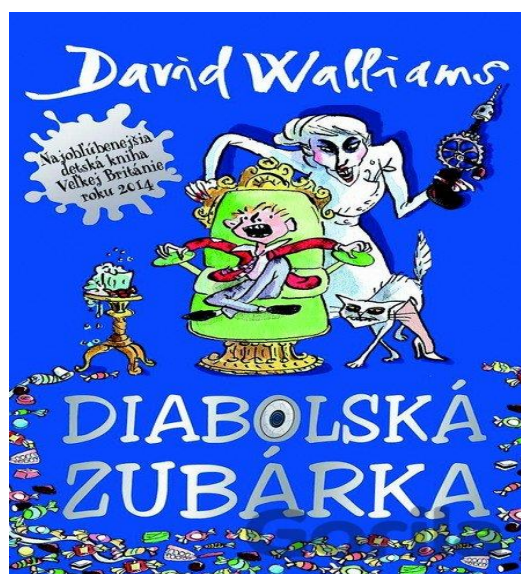
Odporúčam knihu ktorá sa volá Harry Potter. Teraz keď ste to videli si hovoríte:"Film je lepší ako blbá kniha ". Vo filme „ Harry Potter“ sú nevysvetlené niektoré veci. Spisovateľka J.K Roulingová nám píše o chlapcovi, sirote ktorý stratil rodinu . A tak si ho k sebe zobrali strýko a teta a ich syn. Volali sa Durliovci Teta Petúnia bola chudá ako vyžla Strýko Vernon bol tučný ako hroch a mal tučný krk a ich syn bol ako malá bomba,tučná a výbušná a Harry bol vychudnutý, mal okuliare, hnedé vlasy a zelené oči. Raz ráno keď Harry robil Strýkovi raňajky, sa zjavila hnedá sova ta doniesla Harrymu list , ďalej sa dozviete v knihe. Je to zaujímavá kniha, plná mágie, dobrodružstva a priateľstva.

Sára Würlllová 5.D

Odporúčam knihu Diabolská zubárka

Cez dištančné vzdelávanie som prečítala veľa kníh, ale žiadna ma nezaujala tak ako táto. Volá sa Diabolská zubárka, je od Dávida Walliamsa a veľmi sa mi páči. Je to trochu strašidelnejšia, preto pozor!!! Je pre tých najodvážnejších. Chlapec menom Ralfi nemal pekné zuby. Nechodil do zubára od šiestich rokov. Nechodil do zubára odvtedy, ako mu vytiahli zub. Nechcel chodiť von. Prišla nová zubárka a ona mu vytrhala všetky zuby. Už vás nebudem ďalej strašiť. Nakoniec dobro zvíťazí nad zlom. Zachránila ho otcovská láska. Ďalej Vám už nepoviem. Prečítajte si ju. Možno aj Vás zaujme ...

Terézia Laktičová V.C

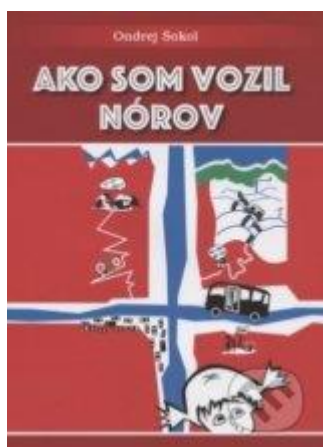
Toto je moje odporúčanie

Simona Maťašová 8.C

John Green

Všade samé korytnačky

Šestnásťročná Aza Holmesová nikdy nemala v úmysle riešiť záhadný prípad zmiznutia miliardára Russella Picketta. Lenže keď sa jej najlepšia kamoška Daisy Ramirezová dozvie, že v hre je odmena stotisíc dolárov, s nadšením sa vrhne do vyšetrovania. Spisovateľ John Green, autor bestsellera Na vine sú hviezdy, ktorý sám trpí obsesívno-kompulzívnou poruchou, s drsnou úprimnosťou rozpráva svoj doteraz najosobnejší príbeh o láske, vytrvalosti a sile ozajstného priateľstva.

Ondrej Sokol

Ako som vozil Nórov

Táto kniha nerieši vážne problémy sveta a nehrá sa ani na veľkú literatúru. No práve tým je výnimočná. Za ľahkým jazykom bez servítky a za obyčajným príbehom sa skrývajú zábavné opisy, vypointované historky a trochu nečakane aj obraz dvoch národov - Nórov a Slovákov. Jedna z najoddychovejších knížiek roka.

Láska moja jediná

Slovo láska znamená veľa,

*ľúbiť môžete mamku ,ocka ,sestru
,priateľa.*

*No pre mňa slovo „láska“ je silný pojem,
okrem rodiny ja zvieratká milujem.*

*Pes či mačka, všetky zvieratká nie sú iné,
tiež potrebujú cítiť, že sú milované.*

*Mojou veľkou láskou bol môj psík Leo,
šantiť so mnou sa mu vždy chcelo.*

*Každý deň on na mňa čakal,
od radosti, že ma vidí, od radosti na mňa
skákal.*

*Chvilé s ním za veľa stáli,
spolu sme sa smiali, spolu sme plakali.*

*Prežila som s ním najkrajšie chvíle,
v mojom srdci môj Leuško dodnes žije.*

Gréta Grácová 8.A

Milujem ťa

Všade, kde sa pozriem, vidím teba.
Tvoje oči ako voda v mori,
pery sladké ako med, ktorých sa dotknúť
chcem.

Za ruku držať ťa si predstaviť viem,
ja ľúbiť teba a ty mňa by bol hádam najkrajší
sen.

Život bez teba bol ako zvädnutý kvet,
ktorý si ja už ani predstaviť nemôžem.

Keď som s tebou srdce mi bije ako zvon,
len ty si ten, s ktorým budúcnosť stráviť
chcem.

Robiť ťa šťastným ako sa len bude dať
a stále ťa pri sebe mať.

Myslím na teba deň čo deň,
z hlavy ťa pustiť nedokážem.
Moje city k tebe sa dňom čo dňom stupňujú,
a tak si uvedomujem, ako ťa veľmi milujem.

Viktória Gavaľová, 8.B

Láska

Láska je plná radosti,

láska, tá zahreje.

Človeku stuhnú kosti,

až z toho omdleje.

Duša, tá vie, čo chce,

duša je už rozhodnutá.

Že nenávisti veru niet,

vždy, keď je dotknutá.

Láska to nie je vlastnosť,

Ani žiadna závisť.

Je to pocit šťastia,

tak nechám sa v nej plaviť.

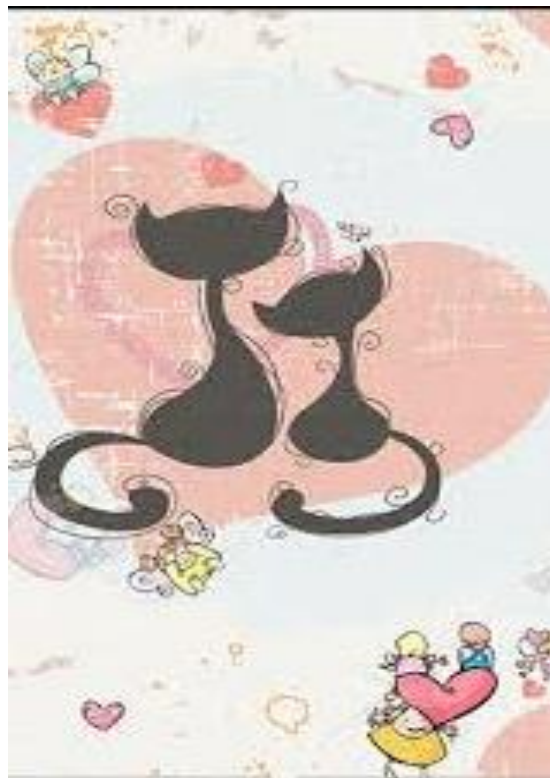
Sofia Krupová 8.A

Láska moja jediná
tvoja duša je pre mňa elitná.
Moje srdce len pre teba bije
moja iskra v očiach len pre teba žije.

Si len jeden , ktorého túžim mať
a celý svoj život len tebe obetovať.
Viem, že ty má ešte nevnímáš
a neviem okom teraz snívať,
snáď si má niekedy na ulici všimneš
a svojim šarmom sa mi pred očami
mihneš.

Tvoja vôňa má omámi
a život sa mi na chvíľu zastaví.
Asi tuším, že tvoje srdce patrí inej.
Vidieť Vás v objatí,
cítila som sa ako v zajatí.

Už cítim žiaľ a bolesť v hrudi
to, čo mohlo byť krásne sa razom stratí.
Zbytočne sú slzy smútku,
veď už iná drží tvoju ruku.

Láska moja jediná... rodina

1. Jeme ho na Vianoce
2. V škole ho máme po vyučovaní
3. Niekedy ho píšeme na hodine slovenského jazyka
4. Čoho je mesiac Marec?
5. Zviera s rohom ale nie je to jednorožec
6. Kúpeme sa v ňom na kúpalisku

1.

--	--	--	--	--

2.

--	--	--	--

3.

--	--	--	--	--	--

4.

--	--	--	--

5.

--	--	--	--	--	--	--	--	--

6.

--	--	--	--	--

Viktória Čandiková 5.D

Láska moja jediná ...

Pod týmto slovom si každý predstavuje : hračku, kamaráta alebo kamarátku. Ja si pod týmto slovom predstavujem svoje zvieratká. Sú pre mňa všetko, pretože sa im zdôverím a oni nemajú žiadne blbé poznámky . Majú nemé tváričky a tešia sa na to, keď sa vrátite zo školy . Vaši spoločníci pri filmoch alebo knihe, ochraňujú vás, keď sa bojíte pri búrkach. Kamarát na celý život, ktorý vás citovo nezradí. Ktorý vás má rád, aj keď máte chyby alebo nedostatky. On je ten, ktorý pri vás zostane až do posledného výdychu. A keď mu ublížite, stratíte : dôverníka, spoločníka a nakoniec stratíte najlepšieho kamaráta na širom svete, pretože človek, aj keď môže byť dokonalý, má ťa rád, má skvelé šaty alebo niečo iné, môže byť dobrý aj zlý. Na svete sa stáva to, že sú týrané zvieratá, ale oni za to nemôžu, je to proste v ľuďoch. A preto si myslím, že moja láska jediná sú psík Molly, mačička Jerry, škrečok Luna a korytnačka Lily.

A to som ja, Sára Würlllová V.D.

A to som ja, Sára Würlllová V.D.

Veľká láska – dva sny

Mal som dva roky a už som sa nudil a rozmýšľal som, čo budem robiť. Tak som spoznal svoju jedinu lásku - bicie.

Zistil som to tak, že raz ma ocko zobral na jednu hudobnú skúšku a tam sa mi tak veľmi zapáčili bubny, že odvtedy som stále iba bubnoval a to na všetkom, na čom sa len dalo – na gauči, stole, posteli, ale najviac po svojom bruchu. Potom som videl na internete koncert skupiny Team, kde ich bubeník hral super bombovo. Zvyčajne som pri koncertoch zaspával, ale pri tom som nemohol zaspáť, také bolo úžasné, čo ten bubeník robil (aspoň pre mňa to bolo úžasné). Tak som si to počúval a počúval a raz som si pomyslel, že ukážem svojim rodičom, ako to viem na bruchu zahrať (zabubnovať) a boli prekvapení. Kúpili mi bubenické paličky, podložku na bubnovanie a neskôr aj junior bubenickú sadu – súpravu bicích. Keď som už mal dosť rokov, prihlásili ma na ZUŠ. Tak jeden sen sa mi splnil, ale čo ten druhý?

Prvý sen bol, aby som sa stal bubeníkom, ale druhý sen bol, aby som sa rozvíjal a hral na verejnosti. Všimol som si, že ocko chodí každú nedeľu niekam, kde som strašne chcel ísť, lebo bral so sebou gitaru a to u nás znamená „kde ocko berie so sebou gitaru, tak tam bude aj hudba“. Ale ja som sa tam bál ísť, lebo som sa veľmi hanbil. A jeden osudný deň som sa odvážil a poprosil som ocka, aby ma zobral so sebou. Prvé stretnutia v tejto malej skupine boli pre mňa trochu stresujúce, ale postupne som sa už tak nebál. A tak som si splnil druhý sen, aspoň čiastočne. A tak to ide celý život. Týmto to asi ukončím a chcem tým povedať, že ak sa vám niečo zapáči, tak netreba to tajiť, ale treba dať najavo rodičom, po čom túžite. ☺

Peter Kačer 5.C

Zimné

radovánky

Snehová radosť

Keď v povetrí poletuje snehová vločka,
dieťaťu sadne na noštek, od úžasu
zažiaria očka.
Mrázik s vetríkom farbí líce do
červena,
fíha, už deti berú sánky na ramená.

Každé si nájde zábavku istú,
sneh zapaluje fantázie iskru.
Dievčatá a chlapci- parta celá,
schádzajú sa, tešia-guľovačka skvelá.

Tam mrázik vytvoril šmyklávkú
z ľadu,
hej- DAJ POZOR! nerozbi si bradu.
Obzriem sa, okolo stoja snehuliaci,
čože to, veď to sú moji spolužiaci.

Výskot, radosť, smiech... Čože sa tu
chystá?

Letí guľa, ďalšia a guľovačka istá.
V povetrí lietajú chumáče snehu,
krajinu prikryjú, no vy buďte
v strehu.

(Noemi Tabaka, 9.A)

Prišla zima

Už sa to blíži, už je to tu.
Jeseň odkladá svoju paletu.
Zem prikryva biela perina,
horúcu čokoládu mi pripravuje
mamina.

Mikuláš a čert sú už za dverami,
deti budú obohatené sladkosťami.
Doma rozvoniavajú perníčky,
všetci si rozbalujú mikulášske
balíčky.

Rukavice, čiapka, vetrovka,
na stromčeku už visí salonka.
Na zimné radovánky už je čas,
tak sane vytiahni z pivnice zas!

Tamara Velebírová 9.A

Zimný čas

Prišiel zimný čas,
krajinu nám pokryl sneh a mráz.
Guľovačka už je tu,
bež sa schovať do úkrytu.

Snehuliačik ten už stojí,
verný to obranca bude v boji.
Rýchlo pripraviť sa, bež,
nech zimnú bitku vyhraješ!

Možno nám svätá Barbora
vtiahne sane do dvora,
Mikuláš dáva dary
pre všetky deti, ktoré počúvali.

Keď počúvať nebudeš,
za hrst' uhlia dostaneš.
Po celom dome rozvoniavajú
perníčky,
dostanú ich iba poslušné detičky.

Príde Vianoc čas,
na stromček ozdobu ukladáš.

Pod stromčekom darček maličký,
poteší všetky dušičky.

Silvester je čochvíľ a tu,
nezabudni na prskavku!
Veď len jednu noc v roku
obloha je bez mraku.
Veľa farieb, svetla, jasú,
pamätaj si na tú krásu!

Veronika Dvorská 9.A

Bláznivé zimné radovánky

Vonku už zima je, zima je
a snehu stále nie je a nie je.
Ja trpezlivo počkám ten správny čas,
keď konečne zasneží a príde
vianočný čas.

Keď bude snehu na kopcoch veľa,
chlapcov a dievčat dosť si gule
pogúľa.

Snehových guľ na snehuliakov dosť
a taká veľká bude tá detská radosť.

Vytiahneme von korčule a lyže.
Na ľade, na snehu dobre sa kľže.
Veselé, bláznivé zimné radovánky,
na svahoch spustia sa lyže aj sánky.

Viliam Hlad V.D

Prišla zima

Keď prvý sneh napadol,
v momente mi napadlo:
sánky, snowboard, lyže...
mráz ma v očiach hryzie.

Na sánkach ja dole svahom
s vetrom hrám o víťazný slalom.
Teraz sa už brzdiť nedá,
zastaví ma až prvá diera.

Teraz naspäť hore šlapať,
Aha! Vidím snehuliaka.
Tri gule a z mrkvy nos,
deťom robí veľkú radosť.

Zima prišla v plnom prúde,
zahrávať sa s nami bude.
Tak si obleč šál
a dopi si svoj čaj!

Karin Hladová 9.A

ČAS VIANOČNÝ

Nastali očakávané vianočné dni,
kedy sa nám splnia všetky naše sny.
Vo hviezdach počuť smiechy škriatkov,
lebo potešia všetkých našich žiakov.

Cez okno poletujúci sneh pozorujeme,
sánkovať sa s kamarátmi rovno ideme.
Na sánkach sa z kopca spustiť treba,
aby tá veľká radosť u nás vrela.

Postaviť snehuliaka to vie každý,
táto aktivita k Vianociam vždy patrí.
Už len sladkú mrkvu na tvár dáme
a všetci z toho potom radosť máme.

Medovníky v tento čas pečieme,
všetko cesto na to minieme.
Ozdobiť ich ešte všetky treba,
veď to nie je predsa žiadna veda.

Na Štedrý deň sme veselí všetci,
lebo je to čas ktorý sme vždy chceli,
kde sa rodina celá zide
a užíva si spoločne strávené chvíle.

Janka Ivanová 9.A

Radostné sviatky

Leto prešlo a zima je tu s nami zas,
ak chcete ísť do Álp, potrebujete
pas.

Na Slovensku Tatry máme,
na nohy si lyže dáme.

Iglu alebo snehuliaka,
postavíme rýchlo a zľahka.
Rukavičky, boby, sánky,
užite si radovánky.

Mikuláš z čižiem sneh otrepe,
hoci aj v režime OTP,
navštívi všetky detičky
a poteší ich dušičky.

Donesie sladké ovocie,
vyčarí krásne Vianoce.
Radosť bude na celom svete,
snád' v zdraví sviatky prežijete.

Nina Štegerová VII.A

Vianoce

Vianoce už za dzverami,
napchavam še salonkami.

Na Ježiška še už ceším
a perniki sladke zdobim.

Stromček stavam richlo v čiži,
šak ten Kračun še už bliži.

Bobaľki še v ruľe pečú,
až mi z toho šlini ceču.

Darunki mám pobaľene,
ikebani porobene.

Švičku sebe zapalim
a cicho še pomodlim.

Vianoce mam bars rada,
furt je dobra nalada.

Ema Gdovcová VII.B

24. december: Štedrý deň

Dobрым zvykom je **držať počas dňa pôst**, ktorý sa končí východom prvej hviezdy, teda časom večere. Aby rodičia svoje ratolesti motivovali, sľubovali im, že ak to vydržia,vidia zlatú hviezdu alebo zlaté prasiatko. Nuž a aby neboli za klamárov, podvečer sa hrali s malým zrkadlom a svetlom, aby jeho odraz behal po stene. Podľa tradície malo byť na sviatočnom stole deväť jedál zo všetkého, čo sa počas roka urodilo. Chýbať nesmel

chlieb, vianočka, oblátky, cesnak, cibuľa, ale ani med, orechy či jablká. Po zapálení sviečok na sviatočnom stole prišla na rad **spoločná modlitba**.

Najstaršia žena v rodine do medu namočila strúčik cesnaku a urobila ním krížik na čelo prítomným. Následne otec priečne rozkrojil najkrajšie jablko a každému dal z neho mesiačik. Ak prekrojením vznikla z jadrovníka hviezda, znamenalo to šťastie a zdravie, ak krížik, rodinu mala stretnúť choroba alebo smrť.

Pod obrus alebo priamo pod tanier sa dávali šupiny z kapra, prípadne peniaze. Medzi tradičné jedlá patrili opekance a kapustnica. V rodinách, kde si chceli zabezpečiť blahobyt, to bola šošovicová alebo hrachová polievka. Verili, že koľko strukovín v hrnci, toľko peňazí v rodine. Dohliadalo sa na to, aby bol na stole **párny počet tanierov**. Pri nepárnom by totiž posledného člena postihla smrť. Niekde zase **prestierali o jeden tanier a príbor navyše**. Vraj pre náhodného hosťa, smrtku, aby dala ich rodine pokoj alebo z úcty v ten rok zosnulému členovi rodiny.

Od štedrovečerného stola sa nesmelo počas večere odbiehať. Kto vstal, do roka ho čakala smrť, nuž, a **reťaz obtočená okolo** stola mala zaručiť súdržnosť a silu rodiny. Medzi menej známe zvyky patrí umývanie sa vodou, v ktorej sú hodené mince. Práve tá by z nás mala zmyť všetko zlé a privolať dobré. Dievčatá súce na vydaj **hádzali topánku za hlavu** smerom k dverám. Ak špic topánky smeroval von, na obzore bola svadba, ak do izby, čakal ju ďalší rok slobody.

1. Šupina z kapra

Vkladá sa pod obrus počas štedrej večere. Šupina mala zabezpečiť peniaze v rodine na budúci rok a aby ich ešte viac pribudlo. Mnoho ľudí si šupinu dáva aj do peňaženky, aby sa im peniaze rozmnožili a bolo ich dostatok.

2. Orech v rohu

Takmer každý Slovák má na stole počas štedrej večere orechy, ktoré sa hádzali do kútov v byte alebo v dome. Zabezpečiť mali rovnakú hojnosť po celý rok ako na Vianoce.

3. Cesnak na stole

Taktiež nemôže chýbať nikomu na stole. Ide o najúčinnější prírodný liek, ktorý má zabezpečiť rodine pevné zdravie počas celého nasledujúceho roka.

4. Hviezdička v jablku

Náhodne sa vybralo jedno jablko, ktoré sa rozrezalo priečne na polovicu. Pokiaľ bola uprostred hviezda znamenalo to pre rodinu šťastie a zdravie. Jablko sa potom rozkrojilo, tak aby sa z neho ušlo každému členovi rodiny. Ak ale bol stred v tvare kríža, rodinu čakala choroba alebo smrť.

5. Tanier navyše

Jeden tanier sa predstieral pre náhodného hosťa. Ide o symbol spolupatričnosti a milosrdenstva. Niektorí ľudia ale takto predstierali pre zosnulých členov rodiny.

6. Modlitba

Nie len kresťania ale všetci sa aspoň raz do roka pomodlili pred štedrou večerou. Poďakovali tak za bohatý stôl.

7. Med a cesnak

Hlavná gazdina, ktorá pripravila večeru, spravila krížik na čelo strúčikom cesnaku namočeným do medu všetkým svojim deťom a manželovi.

8. Ostrý prípitok

Skôr ako sa začali jesť oblátky s medom a cesnakom, hlava rodiny priniesla prípitok so silným alkoholom.

9. Párny počet tanierov

V niektorých slovenských regiónoch je zvykom, že na stole musí byť párny počet tanierov. Ak by to tak nebolo, na posledného za stolom by prišla smrť.

10. Zákaz odbiehania

Počas štedrej večere sa nesmelo odchádzať od stola a dokonca aj gazdiná to mala zakázané. Pokiaľ by sa tak stalo, človek, ktorý sa postavil by do roka zomrel. Všetko jedlo preto muselo byť veľmi blízko.

11. Hádzanie topánky

Počas vianočných sviatkov hádzali slobodné dievčatá topánku za hlavu smerom k dverám. Pokiaľ špička smerovala k dverám, išlo o znamenie, že sa do roka vydá. Ak ale smerovala k dverám päta, dievča by zostalo slobodné rok.

12. Pôst

Ten sa musel dodržiavať, pokiaľ nevyšla na oblohu prvá hviezda. Taktiež si dávali pozor na to, čo celý deň robia. Verili, že ak to bude dobrý deň, bude taký každý aj o rok.

13. Opraná bielizeň

Počas Vianoc bolo zakázané vešať opranú bielizeň, pretože ten komu patrila, by čoskoro umrel. Taktiež aj črepy v tento deň predpovedali nešťastie v rodine.

14. Vianočné pečivo

Gazdiná ho musela mať dokončené pred východom slnka, aby bolo prichystané ako dar pre koledníkov. Hlavná kuchárka si po vymiesení cesta utierala ruky o ovocné stromy, aby dobre rodili.

15. Zákaz vyhadzovania

Zo slávnostného stola počas štedrej večere sa nemohlo nič vyhodiť. Odrobinky z tejto večere pomáhali neskôr chorému dobytku. Každý musel byť veľmi najedený, inak by vystavil rodinu nebezpečenstvu.

Letia, letia hviezdy biele
ako z čipiek tkané celé.
Plno ich je na stráni.
Chytíš – voda na dlani.
(snehové vločky)

Prieľadné ako sklo
Nemôžete to dať do
okna.
Čo rastie dolu s vrcholom?
(Cencúl)

Vianočné tradície a zvyky

Jabĺčko sme rozkrojili,
hviezdíčku sme uvideli.

Reťaz okolo stola máme,
rozdeliť sa veru nedáme.

Šupinku od kapra pod obrusom máme,
nech sa celý ďalší rok finančne dobre máme.

Cesnak, med a oblátka,
zdraví budeme počas celého roka.

Jeden tanier čistý,
čaká na náhodných hostí.

Počas štedrovečernej večere každý za stolom sedí,
odbiehať od stola sa smie až po večeri.

Viktória Mižovová 9.A

Vianoce sú za dverami a k nim neodmysliteľne patria aj vianočné piesne či koledy.

Viete, čo je **KOLEDA**?

- je vianočná pieseň. Koledy obsahujú pastierske motívy, cestu k jasliam, zvestovanie dobrej noviny. Koledníci, ktorí koledy spievali, pridávali k nim vinše, želania dobrej úrody, zdravia v budúcom roku a podobne.

Búvaj, dieťa krásne,
uložené v jasle.
Búvaj, búvaj pachoľa,
milostivé Ježuľa!
Budeme ťa kolísať,
abys` mohol dobre
spať.
Ježišku náš milý, aby
sa ti snili
veľmi krásne sny,
veľmi krásne sny.

Drozdy a hrdličky,
chystajte pesničky,
nech sa dieťa poteší
na tom našom salaši.

Spev škovránka,
slávika, k tomu pekná
muzika.
My budeme s vami,
spievať za jasľami
Synu milému, Synu
milému.

Hory, ticho bud'te,
Dieťa nezobud'te,
nech si ono podrieme
na slame i na sene.
A vy milé fialky,
zaváňajte do diaľky,
zavejte mu vône,
pánovi na tróne,

ticho sladúčko, ticho
sladúčko.

Jazykové okienko

Slovenčina nás baví

- Pri vykaní používame 2. os. množného čísla!

nesprávne:

Pani učiteľka, mohla by ste prísť sem.

správne:

Pani učiteľka, mohli by ste prísť sem?

- Slovo „TREBA“ vo vetách

V prítomnom čase bez sponového slovesa „byť“:

Dnes treba upratať.

(Nie: Dnes je treba upratať.)!!!

V minulom a v budúcom čase so sponovým slovesom „byť“:

Včera bolo treba upratať.

Zajtra bude treba upratať.

- Napadlo MI/MA vo vetách

Napadla mi myšlienka.

Napadol ma medveď.

Slovenčina (slovenský jazyk) je nádherný a ľubozvučný jazyk, ktorý patrí jednoznačne medzi najkrajšie no i tie najťažšie jazyky. My Slováci si to však neuvedomujeme a možno toho ani veľa o slovenčine nevieme. Najviac, čo nám rezonuje v našich hlavách v spojitosti so slovenčinou je zrejme to, že ju uzákonil Ľudovít Štúr. No my sa teraz pozrieme na zopár faktov, ktoré ste zrejme o našom jazyku ešte nepočuli. A pravdepodobne dospejete k názoru, že ak máme byť na niečo hrdí, tak na náš jazyk určite.

Fakt č. 1: Slovenský jazyk znie ako ruský – je známe, že ak ho ľudia z rôznych krajín počujú, tak si myslia, že to je ruština.

Fakt č. 2: Angličtina je pre nás o niečo ťažšia – iné národnosti, ako Nemci, Francúzi či Švédi sa angličtinu učia ľahšie. Je to preto, že majú veľa podobných slov, čo vyplýva zo starých lingvistických základov. Niet sa prečo čudovať, že sa nám ruština učí ľahšie.

Fakt č. 3: Slovák sa rýchlo prispôsobí – určite to mnohí poznáte. Prídete do Česka a za pár dní mluvíte. Aj keď tento národ rád počuje slovenčinu, my

však chceme splynúť. No keď príde na [Slovensko](#) Čech a je tu aj 40 rokov, aj tak mluví. Slováci sa rýchlo prispôsobia vo všetkých krajinách.

Fakt č. 4: Náš jazyk je ťažký – rody, spodobňovanie, skloňovanie, homonymá a tak ďalej. V niektorých jazykoch ani nedokážu preložiť naše slová, ale ani celé vety, preto sa aj ťažko zachováva význam. To všetko robí cudzincom, ktorí sa učia slovensky jazyk, problémy. My si to neuvedomujeme, no je to naozaj ťažký jazyk.

Fakt č. 5: Bohatá história – slovenčina sa dlho menila a vyvíjala. Ved' niekoľko stovky rokov sa ju snažili Maďari pomadžarčiť a aj tak sa im to nikdy nepodarilo. Slovenčina prežila a k jazykovému zjednoteniu nikdy nedošlo.

Fakt č. 6: Slovenský jazyk je úradným jazykom aj inde – v Srbsku žijú desaťtisíce Slovákov a slovenčina sa používa ako úradný jazyk. Tamojší obyvatelia sú na svoj pôvod hrdí možno viac než my.

Fakt č. 7: Oné a ondiť – stredné a západné Slovensko využíva tieto dve slová vo veľkom. No počuť ich budete aj na východe republiky. Má to toľko významov, že vypísať všetky by nemalo konca. Ak ti niekto povie napr. „Zaondej to!“ znamenať to môže: zabiť, zabaliť, zamaľovať, zatrieť, obaliť, schovať, skryť, odstrániť atď. Slovo oné je univerzálne a používa sa ako prídavné meno, sloveso či podstatné meno.

Fakt č. 8: Čítame, ako píšeme – pre iné krajiny, ako napr. Anglicko, USA, Nemecko a mnoho ďalších, je to absolútne nepredstaviteľné.

Fakt č. 9: H a CH nám problém nerobí – v mnohých krajinách tieto písmenká nedokážu vôbec vysloviť.

Fakt č. 10: Znaky, ktoré inde nenájdete – okrem nás, ešte v Česku poznajú písmenká ako ž, š, č, š a pár ďalších, niektoré máme spoločné aj s Poliakmi. No my ich máme najviac. A vedieť vysloviť ia, ie, iu, dz, dž, ô, ľ, ď je rarita. Tieto písmená sme potrebovali hlavne pre vyjadrenie zvučnosti našich slov.

Gramatická rozprávka

Kde bolo, tam bolo, bola jedna krajina. Rozmarňý panovník vládol v nej. Hostiny vymýšľal každý deň. Raz vyhlásil: „Nasledujúcu hostinu pripraví len mužskí potomkovia!“ A tak hostinu chystali:

- maloletí synkovia
- starostliví otcovia
- chudobní otroci
- švárni mládenci
- zruční hrnčiari ...

Tí všetci pripravili:

- plné misy slepačej polievky s rezancami
- chutné mäkké rozvoniavajúce pečené mäsko
- sladké makové, orechové a kakaové koláče
- slané malé chrumkavé zemiakové lupienky
- lesklé strieborné lyžice, vidličky a nože ...

Panovníkovi záležalo na perfektne pripravenej oslave, preto sa vybral osobne na kontrolu. Oslovil hlavného radcu s otázkou: „Je naozaj všetko pripravené tak, ako som si prial?“ Radca odvetil: „Chýbajú už len drobnosti, pán môj, a všetko bude tip-top.“ Panovník odvetil: „Pre tvoje dobro, dúfam, že máš pravdu! Ak nie, dám ťa sťať.“ Radca veriac, že všetko má pod kontrolou, odpovedal: „Pán môj, je mi to jasnejšie ako slnko na nebi. Chýbajúce drobnosti vyriešim, ani čo by kamene z neba padali.“ Keďže radca bol prefíkaný ako líška, tak hlavnú dvornú dámu prezliekol za chlapa. Tá prípravy celý čas kontrolovala. Raz darmo - dáma v chlapeckom prevleku - city a estetika nepustia. Nie ako radca, ale ako srdce káže, podujala sa zmeniť pointu oslavy. Nie plné krčahy a stoly prehýnajúce sa pod hrbou jedla sú podstatou párty, ale láskavosť a komunikácia zhmotnená s láskou k hosťom je základom úspechu. Ako sa hovorí: „Chlapi chcú, ženy vedia.“

A takýmto bláznivým fígľom si hlavný radca zachránil život a hlavu na krku. A my sme sa presvedčili, že za každým úspechom chlapa hľadá ženu.

Bianka Demčáková, 9.C

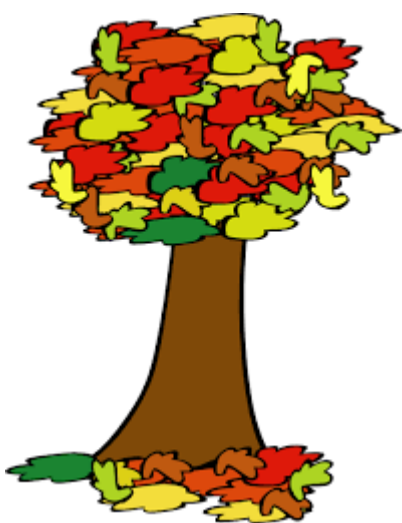
Naším perom

Prečo sú listy v jeseni inej farby?

Kde bolo, tam bolo, bol raz les, ktorý sa volal Jeseň. V tom lese bolo veľa stromov, na ktorých žili maličkí škriatkovia. Škriatkovia farbili listy na stromoch, aby neboli biele. Farbili ich na peknú zelenkavú zelenú. V ich lese je zvykom, že listy na stromoch sú najzelenšie zo všetkých štyroch lesov.

Ale raz im farba došla a nevedeli ju nikde zohnať. Čo mali robiť? Chvíľu bez farbenia vydržali, ale veľa pršalo a časom sa tá farba skoro celá zmyla. Zelenú farbu hľadali všade, ale nikto ju nevedel nájsť. Farba trávy bola prizelená a farba bylín... no, nebolo to ono. Všetci hľadali. Vietor sa rozfúkal do okolia, jablká popadali zo stromov na zem, či tam nezbadajú nejakú peknú zelenú farbu. Vtáci odleteli do teplých krajín a pozerali veľkými očami, či tú nezvestnú zelenú nenájdu.

Aj samé listy spadli zo stromov, aby našli ich prirodzenú farbu, nech nie sú také holé. Už nemali žiadnu nádej. Mysleli si, že listy na jeseň budú navždy také bledé. A tak škriatkovia žili v bielych listoch. Boli zúfalí. Pozerať na bezfarebné listy tak dlho ich vôbec nebavilo. Premýšľali o tom, že ukradnú zelenú farbu vedľajším lesom Jari a Letu. Ale raz, 23. septembra (rok neznámy), jeden malý škriatok, priam škriatulíček ukradol trošku farby od slnka – žltú, od líšok – oranžovú a od paradajok – červenú. A čo spravil ten škriatok? Zobral tieto farby a počmáral všetky biele listy. Prečo? Bolo mu ľúto, že tie listy sú tak dlho holé a bez farby. Škriatkom prišlo najprv čudné, že sú len tak z ničoho nič tie listy červeno-žltó-oranžové a niekde, kde sa tie farby zmiešali, dokonca hnedé. Ale nič sa nepýtali.

Mysleli si, že to bol zázrak. A tak odvtedy vždy v jeseni vtáci odlietajú do teplých krajín, jablká a listy opadávajú zo stromov a vietor fučí rýchlo a zbesilo. A odvtedy, je tiež 23. september u nás na Zemi prvý jesenný deň a jeseň má tri mesiace ako aj náš škriatulíček. Takto si pripomíname škriatkov a ich zelené detektívne pátranie. A zazvonil zvonček a našej krásnej jesennej rozprávky je koniec.

Daniel Berta 5.A

Hádanky:

1. Ľudia ma majú k jedlu, no cez to všetko ma nikdy nezjedia. Čo som?
(Tanier)
2. Kto robí kroky, aj keď stále sedí?
(Hráč šachu)

(Martin Kocan, 9. A)

Zamilovaný Jakub

Bol raz jeden kráľ, ktorý mal troch synov. Najstarší syn sa volal Ondrej, prostredný sa volal Šimon a najmladší bol Jakub. Jakub sa šiel spýtať otca, či by mohol ísť do lesa na čerstvý vzduch. Ale otec mu to zakázal. No Jakub otca neposlúchol a šiel aj bez dovolenia. Zobral si Oskara a rýchlo s ním cválal preč, smerom k lesu.

V čase obeda ho šiel otec pozvať k stolu ale Jakub dole nešiel, volal ho, volal a stále nešiel, tak šiel otec za ním do jeho izby, ale tam ho nenašiel. Volá na neho po celom kráľovstve a nikde ho niet. Tak zavolať strážu a šli ho hľadať. Jakub bol už v lese, kde zbadal peknú dievčinu. Volá na ňu: „Dievčina ako sa voláš?“ ona sa otočila a hovorí: „Ja som Zuzka a ty?“ a on povedal: „Ja sa volám Jakub.“ A v tej chvíli, keď ju uvidel zblízka, sa do nej zamiloval. Bola nielen krásna, ale aj veľmi múdra. Dlho sa spolu rozprávali, no ona už musela ísť. Dohodli sa, že sa stretnú zajtra na tom istom mieste v rovnakom čase. Rozlúčili sa a obidvaja sa pobrali domov. Otec zbadal, ako prichádza Jakub domov a hneď šiel von. A hovorí mu: „Kde si bol syn môj, vieš ako som sa o teba bál?!“ Jakub mu vraví: „Bol som len v lese.“ Otec: „Veď som ti to predsa zakázal!“ A kráľ ho poslal do izby. Jakub poslúchol a šiel do svojej izby. Ráno sa zobudil a šiel k otcovi spýtať sa, či môže ísť aspoň dnes do lesa. A kráľ mu povedal: „Vieš syn môj, veľmi sa o teba bojím, v tom lese zomrela vaša matka, napadol ju tam lesný obor, ktorý čaká na okamih, kedy stretne synov kráľovskej rodiny a hneď ich zmárne. Vaša matka sa odmietla vydať za obra a za to zaplatila životom. A teraz sa chce pomstiť ešte aj vám.“ No Jakub sa potreboval stretnúť s krásnou dievčinou, na ktorú nemohol prestať myslieť. Aj napriek otcovmu zákazu sa tam znova vybral. Keď prišiel do lesa, zbadal Zuzku v obrovom zajatí. Keď ho lesný obor zbadal, tak mu vraví: „Prepustím ju až vtedy, ak mi budeš do smrti slúžiť.“ Jakub súhlasil, obor prepustil Zuzku. Zuzka bola veľmi nešťastná a Jakubovi slúbila, že na neho počká a stane sa jeho ženou. Obor schmatol Jakuba a šiel s ním do svojho obrie zámku. Tam mu musel Jakub slúžiť a pripravovať mu vždy teplý obed. Jedného dňa, keď Jakub varil obed, obor zaspal a vtedy Jakuba napadlo, že obrovi dá do polievky elixír smrti, ktorý mal obor vždy pri sebe. Obor sa zobudil z tvrdého spánku a na stole ho už čakala polievka, ktorú rýchlo zjedol. Obrovi sa zatočila hlava a hneď zistil, že elixír smrti nemá pri sebe. Od zlosti chcel schmatnúť Jakuba, ale v tom padol na zem a hneď bol mŕtvy. Jakub sa veľmi potešil, že sa zbavil zlého obra a rýchlo bežal za Zuzkou. Keď ho Zuzka zbadala, bola šťastím celá bez seba.

S Jakubom sa pobozkali a hneď sa vybrali za Jakubovým otcom. Otec sa veľmi potešil, že je Jakub živý a zdravý. Jakub rozpovedal otcovi čo sa stalo a prečo chodil do lesa. Jakubovmu otcovi sa Zuzka veľmi páčila nielen preto, že bola pekná, ale aj preto, že bola veľmi múdra. A na druhý deň im vystrojil na zámku obrovskú svadbu. Do roka a do dňa sa Jakubovi a Zuzke narodila malá Hanka a všetci traja spolu prežili šťastný život.

Nela Lukáčová 5.D

Tvoríme v nárečí

Jančo i Marča

Dagdze v takim menšim dome sebe nažival lešnik z dvoma dzecmi. Vola'i še Jančo i Marča.

Často chodzil'i do l'esa zo svujim ocom nazbirac dreva.

Raz še lapa'i v hore. Poš'i tak da'leko, že nemohl'i najsc drahu nazad. Prišol večar. Dzeci prestrašene a zamarznute, že še nezna'i dočekac do jutra. Na druhy dzeň zaš bludzil'i po l'eše, až še dostal'i gu dajakemu bars šumnemu domu. Cali bul z kolačkov, cukerl'ikov i čokolady. Hladne dzeci sebe začal'i z něho odlamovac. Vtom še otvoril'i dzvere a v nich bula dajaka stara baba. „Vitajce u mñe dzecil!“ hutori stara, „vojdzice dnuka, dame sebe harčok ceplej čokolady.“ Al'e kedz prišli dnuka, dobra baba še zmeñila na zlu ježibabu. Lapila Janča, rucila ho do chl'iva a zavrela dzvere na kl'uč. Chcela ši ho najskorej vikarmic, potom upic i potom žejsc. Jak Jančo bul v chl'ive, Marča robila robotu v chiži. Mušela varic, bigl'ovac, umivac i klajsc dreva do kotla. Ježibaba často chodzila gu chl'ivu a hutorela Jančoj: „Janču, ol'em daj mi popatrec na tvuj pa'lec, či už taki fajñe tlusti.“ Al'e Jančo nebul až tak glupi a furt jej dal popatrec kojsc zos scehna. Raz na obid Marča na'lila ježibabe tel'o vel'o vína, že baba zaspala pri peci. Marča šikovne vicahla ježibabe kl'učik z kešeñi od chl'iva a ucekala po Janča. Dzeci schmatl'i ježibabu a migaj z ňu do pece.

Bila labuť jim pomohla najsc cestu nazad. Ke'lo radojsci bulo v lešnikovej chiži. Janko i Marča buli nazad doma. A žil'i spolu šťastñe až do šmerci.

Eliška Tatárová VII.C

Jančo na huboch

Dze bulo tam bulo, bul raz jeden Jančo. A vun sebe povedzel, že pujdze na hubi.

Išol na hubi a nič neznal najsc. Hledal, hledal a našol dubak. Tak še pocešil, že aš poskočil a zrachtal še na zem. Jak ho začal čiscic, ta bul cali od mravcoch, ta ho mušel virucic. Vecka zaš hledal, hledal a našol tri potpinki. Choč buli bez mravcoch, ale bulo jich malo. Zaš začal hledac a našol pejc červeňaki. Ta še pocešil a išol domu. Jak išol domu, ta zražil jel'eňa. Perše bul smutni, ale nakonec ho vžal do motora a hibaj domu.

Jak ukazal žeňe, jakoho jel'eňa zražil a vžal domu, ta bula taka sčasna, že až. A najlepši bulo, že mali jedzeňa do konca života.

Martin Gerák VII.B

Liška i opica

(Bájka)

Raz sebe opica šedzela na strome a vidzela, jak l'iška l'eží u trave. Zl'ezla gu nej a opytala še jej: „Naco ci je tota veľ'ka červená plachta, kec tak horuco?“ „To ňe plachta, ale muj chvust,“ povedzela l'iška. „Fuj, jaki ten tvuj chvust paskudni! Cali je od prachu. Daj ho radči mňe, a budzeme obidva spokojne.“ L'iška takoj odpovedzela: „Ti še šmeješ z mojoho chvusta a ty ňijaki ňimaš. Ja budzem rada nošic svuj chvost zo sobu, al'e tebe ho ňedam!“

Kedz druhomu zavidzime, ta to je bars ňešumne. Ňemožeme mac šicko.

Vanda Klimešová VII.B

Muj dzeň v zologickej záhradze.

V ňedzel'u ráno po frištiku me še vibral'i do zologickej záhrady. Od mal'učka mam rada džvirata. Bula som už u veľ'o zologických záhradoch na Slovensku i v zahraňiču.

Draha nam ucekla bars richlo a po zaplaceňu listkoch me še vibrali popatrec hadoch. Ľudzi tam bulo bars veľ'o, pri každim pavilone me še načekali. Veckaj me išl'i gu l'evom, no nevidzel'i me ani jedného bo asi mal'i obid. Opice še višal'i po stromoch a škeril'i še na nas. Po draže gu t'avom bulo bars veľ'o kolisankoch, ta každú me mušel'i viskušac. Slunko švicilo, ta me še najedl'i pod altankom. Po

fajronce nas čakal ešči falat drahi na chtorej me vidzeľi medvedze i ftačky. Kus me jich nakarmil'i a čakala nas dluha draha domu. Po draže domu me sebe špival'i pišňičku.

Toten dzeň bul bars šumni a ceším še, že mame tel'o džvirat v zologickich zahradoch. Kec me prišľi domu, ta som šicko hvarela mojim kamaratkom.

Nela Ďurašová VII.A

O čapočkoj červenej

Dze bulo tam bulo, bula raz jedna dzivka, chtorá furt nošila čapki červene.

Raz jej macir povedzela, že muši ijs k babe, bo je chora. Červena čapočka ňemala na viber, ta mušela čežki košík zobrac až k babe. Ešči mama jej zakričela, naj dava pozor na veľčka. Tak červena čapočka išla aš kim ňenaražila na zaterašenu drahu. Veľčok vidzel, že čapočka červena ma problemi, ta vilecel zos krika a zakričel na červenu čapočku: „Eeej, dze idzeš? Ja ci takoj poradzim, kadzi možeš ijsc.“ Červena čapočka ho posluchala a išla tam, dze jej veľčok poradzil. Po cesce naražila na lučku. Kvecinky červene, žlute, žel'ene natarhala na pocešeňe babi. Veľčok zaci co čapočka zbiral kvecinky, viražil k babe ju zožrac. Podarilo še mu zožrac babu, odrazu začul jak červena čapočka prichadza gu chiži. Skril še pod paplon, okuľare babine zobral a tvaril še, jak chora baba. Červena čapočka zaklopkala na dzvere a hutori: „Ahoj, babo, prišla som ci dac ňejake ľiki a dobroti. Je otvorene?“ Veľčok še pocešil a povedzel: „Otvorene, otvorene dzvere su podz dalje.“ Červena čapočka prišla, babu uvidzela a pita še, že čom ma ucha take veľ'ke. Veľčok hutori, žebi ju čul fajne. Červena čapočka še zaše pita, že čom ma take zubi veľ'ke. A veľčok ani neodpovedzel a už mal červenu čapočku v papuli. Veľčok ši ľehol do poscel'e nazad a zaspal.

Odrazu pol'ovnik išol okolo chiži a zbačil cez oblak, že to veľčok ši tam ľeži na poscel'i. Virval dzvere, rozparal bruch veľčkovi a vibral červenu čapočku i babu. Veľčkovi zapchali brucho kameňami, zašli a hodzili ho na lučku. Veľčok kedz še zobudzil, bul šmedni, ta še išol napic do studňi a bum vikocil še do studni.

A krava pri studni zabučela zvoncom začerčela a rozpravki bul konec.

Liana Adamová VII.B

O troch prašatkoch

Dze bulo tam bulo, za šedzmimi horami žil'i raz tri prašatka. Volal'i še Ňif, Ňaf, Ňuf. No a tote prašatka še rozhodl'i, že sebe postavia chižki.

Ta perše sebe postavilo chižu zo šena. Druhe prašatko už malo l'epšu chižu. Chižka bula postavena z dreva. No a trece prašatko še rozhodlo, že sebe postavi chižu z kamiňa. Kedz bul'i chiže postaveny, ta za prašatkami prišol plani veľ'k. Prišol ku peršej chižke a zadurkal na dzvere. Ale Ňif še nedal, ta neotviral. Veľ'k še z hliboka nadichnul a fuknul. Prašatku še jeho chižka rozpadla. Ta Ňif ucekal ku svojomu bratoj, žebi še skril pred veľ'kom. No ale veľ'k še tiž nedal, ta išol za Ňafom. Ale ani toto prašatko nemalo kto zna jak pevnu chižu. Veľ'k zaše zadurkal, no nihto neotviral. Veľ'k še zaš nadichnul, no ale na perši raz še mu nepodarilo zduc. No ta to skušil išče raz. Ale na druhi ras še mu to vidarilo. Ta Ňif a Ňaf ucekali ku Ňufoj. No ale jeho chižka stala zato. Spravdi lem bula s kamiňa. Ani veľ'koj kedz začal duc, še nepodarilo ju zvalic. Ta veľ'k to vžal komiňom. No ale to še mu neoplacilo, bo spadnul do vraceho l'ekvaru, chtori robili tri prašatka. A bulo po l'ekvaru.

Vanesa Majerniková VII.D

Oddych
vychodze na

Ja kedz še začnem učic
ta me furt dachto otravuje,
ocec vonka podkovy kuje,
a mac doma dzeci prebaľuje.

Sušedzi lem tak patra,
chybuje im dovolenka v Tatrach.
Rodzina takoj kufre neše,
doma ani živej duše.

Sušedzi še pridali,
ruku sebe podali.
Do Tatroch še pujdu prejsc,
mama kričí dolu hnedz.

Tak sebe tam naživali ,
dokim dzeci neplakali.
Znam že je to starojsc,
ale kedz vyrošnu budze radojsc.

Beáta Dudová 5.C

Červená chustočka

Lesom kráča maľučka
už ju čeka babička.
Koláčiky, k tomu kvet,
špiva si z ňu celý svet!

Odrazu však spoza stromu,
skočí vlčko šilou hromu.
„Kamže dzivče kamže kam?
Na večeru pozývam!”

Dzivčatko však blbé ne je,
zna že vlčko džvire zlé je.

Odzdraví še slušne ľebo:
„Za babičku idzem s kvetom!”

Potom pridá do kroku,
nech už je pri potoku.
Horáreň tam cicho stojí,
horára še vlčko bojí.

Ujco horár skruci fúz:
„Ľen ty, vlčko, daco skús!”
Vežme dzivče k lavičke,
odprevadzí k mamičke.

Simona Juhásová VII.C

O starim Bodrikoj

Mal bača psa Bodrika, al'e ten už bul stari, chromi a ňemal už aňi jednoho zuba. Bača ho vihnaľ na šmecisko a ňedal mu ani žrac. Namesto ňoho vžal na gazdovstvo mladoho pšika.

V noci mladi pšik zaľiz do bud'i a drimal. Zatim veľ'k v cichojsci odňis ovcu z košara. Kec še rozvidňelo, bača z ľutojsci dumal nato, co zrobyľ z Bodrikom. Vžal ho nazad gu ovcom a nakarmil ho, žeby mal veľ'o sili. Na druhi večar sebe veľ'k zaš prišol po ovcu. No Bodrik nedrimal, a tak aňi veľ'kovi ovcu ňedal. Veľ'k ho zato vizval do bitki. Bodrik sebe na pomoc do bitki zavolaľ šviňu i kocura, veľ'k zaš medvedza i ľišku. Kec veľ'k a johu kamaraci prišli gu visokomu verchu, medvec uvidzel chromoho Bodrika. Chromi Bodrik pokrívkoval a medvec sebe mišľel, že zbira kamene a zľeknul še. Ľiška zaš uvidzela kocura, chtori kec išol, ohaňal še chvostom. Zdaľeka to vipatralo, že to šeka zo šabl'u a tiž še žľekla. Kec potim išče čuľi šviňu a medvedza, od strachu viľežľi na krak a ľiška še šturila do cirňa. Jak še Bodrik s kamaracmi bl'ižil'i gu krakom, kocur virčel: „Virni, virni, virni.” Ľiška šak rozumela: „V cirni, v cirni, v cirni.” Mocno še zľekla a ucekla. Šviňa zaš kvikala: „Hrhrhr.” Medvedz sebe dumal: „Hor, hor, hor!” Tak še zľeknul, že zľiz zos kraku a uceknul.

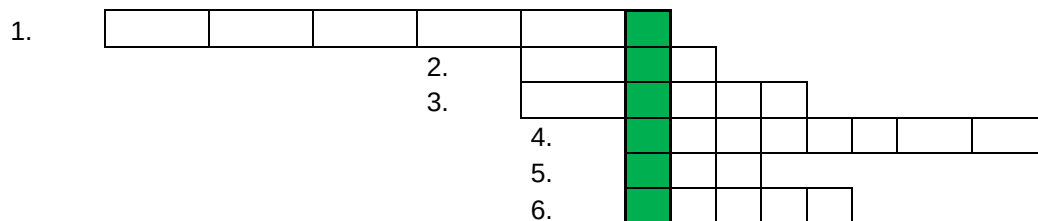
Kec veľ'k stracil šickich pomocňikoch, od veľ'koho strachu i vun zľiz zos kraku a uceknul. A tak stari Bodrik pomuch zachraňic bačovu ovcu.

Samuel Nemec VII.B

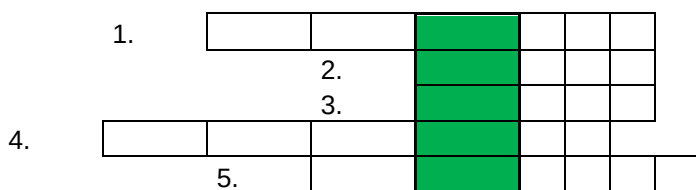

Tajničky a zábava...

Starí rodičia sú ľudia so striebrom vo vlasoch a zlatom vo

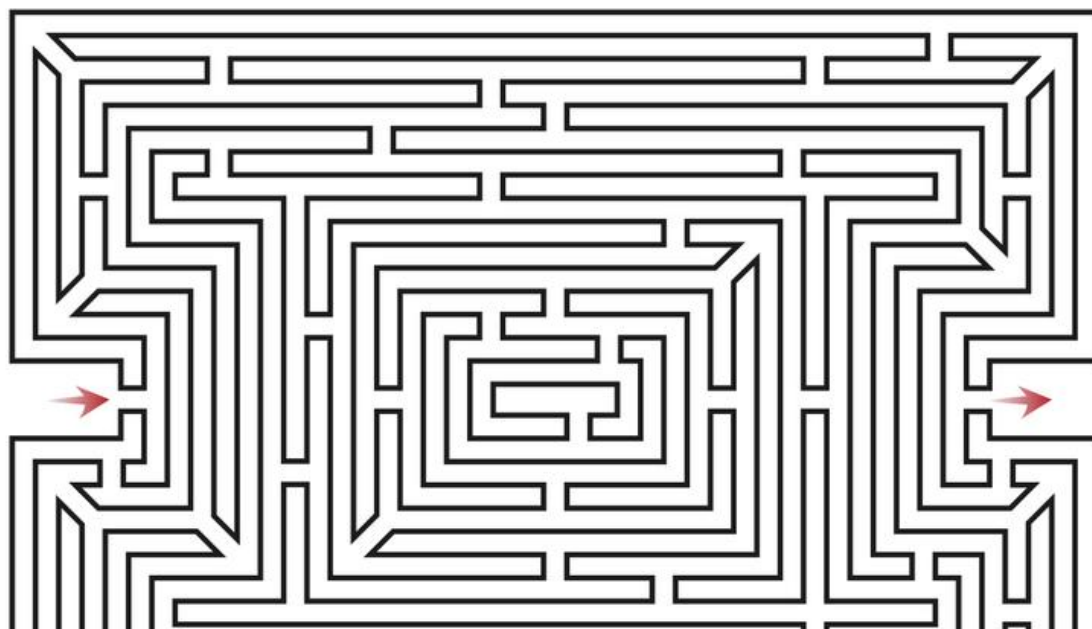
1. Ovocie
2. Ženské meno
3. Mužské meno
4. Štát
5. Orgán zraku
6. Jarný mesiac

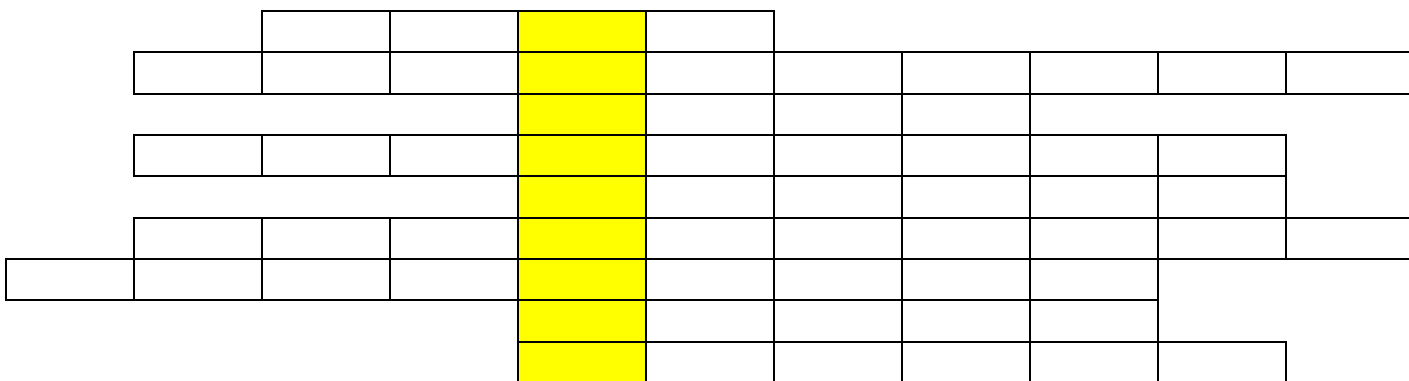
1. Lôžko
2. Horná končatina
3. Prikrývka
4. Jarný kvet
5. Zelenina

Jana Lačná 5.C

Nájdí správnu cestu

1. Kocky, ktoré do seba zapadnú a môžeš z nich postaviť všetko.
2. Vianočná polievka v ktorej je väčšinou klobáska.
3. Ľadovce sú vytvorené z ...
4. Rozprávka o princeznej, ktorá stratila topánku
5. Vták, ktorý vie skákať
6. Snehulienka a sedem ...
7. Vianočný stromček je strom
8. Na štedrovečernom stole väčšinou leží ryba, ktorá sa volá.....
9. Obdobie čakania Vianoc

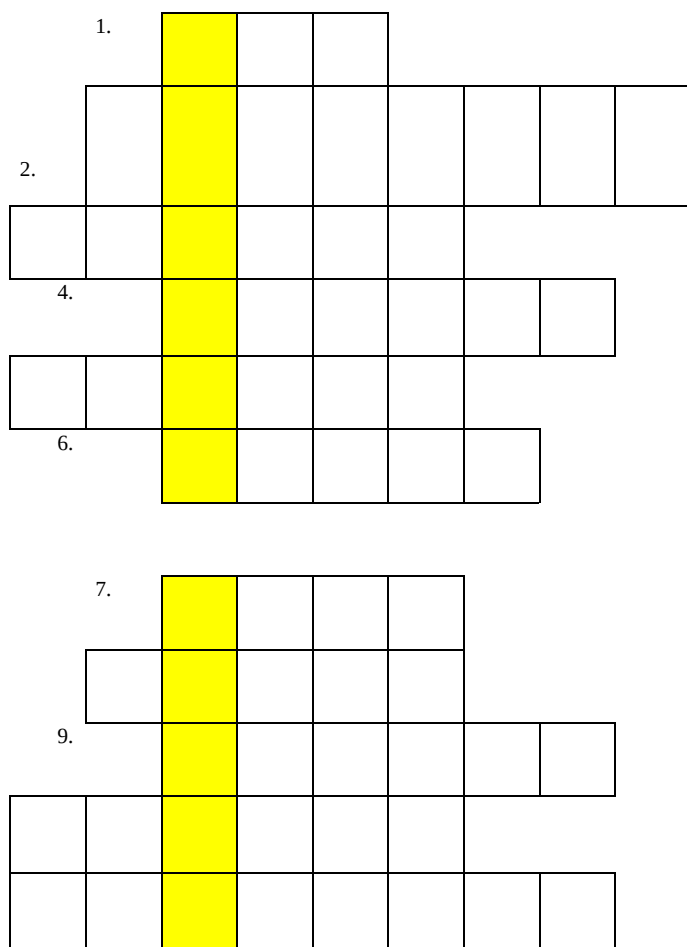
Martin Petrík 5.D

Krížovka: Nájdi slová súvisiace s lyžovaním .

v	l	e	k	p	z	h	j	l
p	e	r	š	h	i	e	a	y
t	a	ia	á	e	m	l	n	ž
h	l	l	l	n	a	m	u	ia
a	y	u	i	s	r	a	á	r
v	ž	k	a	c	v	l	r	k
s	e	o	h	o	e	v	á	y

Momentálne najúspešnejšia slovenská lyžiarka je

Diana Mantičová 6.B

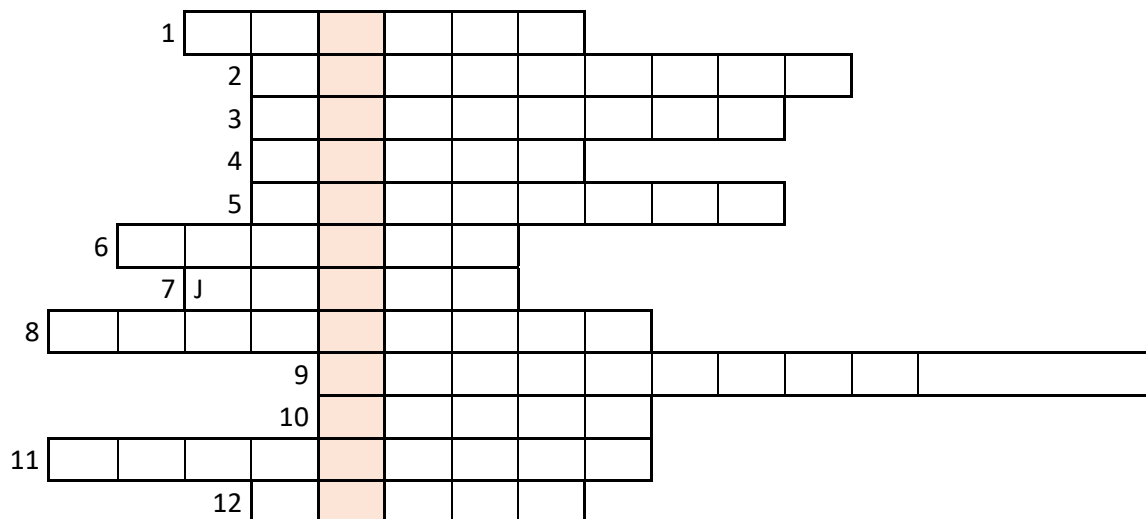

1. Obľúbené domáce zviera
2. Veľká jama
3. Používame ho pri jedle
4. Vajíčko sa vo vnútri skladá
5. V tme si zapneme / zasvietime
6. Lietajúci poštár
7. Pridáva sa na ochutenie do polievky
8. Meniny má 12.9.
9. Zmenšený modul Zeme
10. Čo nám dáva krava
11. Prepravuje ľudí vzduchom

Odporúčam Vám knihu, ktorej názov sa ukrýva v tajničke.

Karolína Bačiková 5.D

1. Slávna lyžiarka Petra...
2. Slávna plavkyňa Martina...
3. Beh, bicyklovanie a plávanie je...
4. Hrá sa s ňou futbal
5. Vodný šport
6. Farba olympijského kruhu...
7. na koni
8. Šport, v ktorom sa hádzže na kôš
9. V čom súťaži Peter Sagan?
10. V čom súťažila Dominika Cibul'ková?
11. Zimný šport
12. Šport, v ktorom sa používa puk

N.Mandulová V.D

Moja najobľúbenejšia športová aktivita je

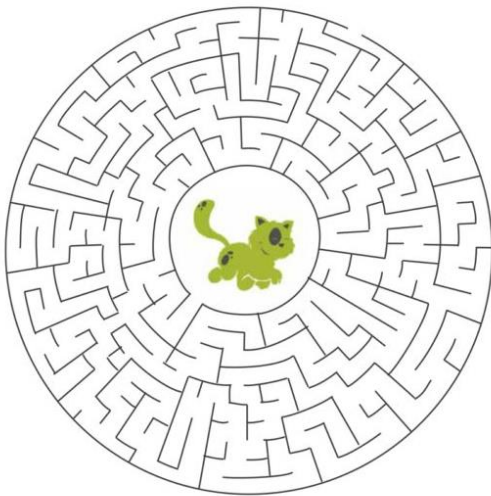
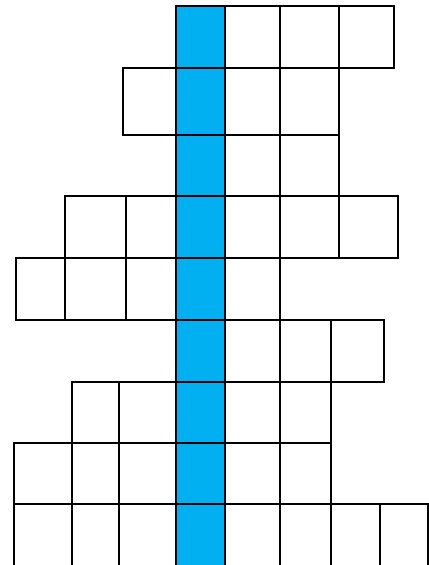
		O				
						Š
M			I		N	
		A		A		
					1	9
		K				
S		S				

1. Čo zvoní
2. 6.12. je ...
3. Ženské meno
4. Južné ovocie
5. Aktuálna choroba
6. Otcovia zdrobnenina
7. Rodinný príslušník

1. Pomôcka na gumovanie
2. Mačkovitá šelma
3. Pevné skupenstvo vody
4. Deň v týždni
5. Zelenina
6. Dopravný prostriedok
7. Domáce zviera
8. Prvá planéta od slnka
9. Najvyššie pohorie na svete

Timea Mudroňová 5. D

Zvládneš vyslobodenie?

Ako sa dostane Puppy domov?

Hádanky

Uškom sa držím sám a hlavičkou držím iného. (KÍBMOG)

Mám ja takú kuročku, čo popod zem vajce znesie. (YKAIMEZ)

Sedí pani na kláte v tmavom, čiernom kabáte. (CON)

Modrý klobúk, čo celý svet prikryje. (OBEN)

Anagramy / prešmyčky- uprav písmená, aby vytvorili slovo

SLOK

MECHSI

CIEMAS

ŠEĽKAO

VETRES

DIERANÁ

ITYNKRS

ZRADLOK

RATAGI

O aké príslovie ide?.....

Z ktorej rozprávky je obrázok?.....

O akú rozprávku ide?.....

Poznáš príslovie?

Vianočné a novoročné vinše

Ak láska topí ľad, čo pani Zima vyčarila, ak dá človek viac čo v sebe skrýva, ak vládne všade ticho a počuť len praskať mráz, padajúce vločky a v detských očiach je vidieť jas, tak prišla doba, keď každý pre každého má pár prívetivých viet, pre ten zázrak Vianoc a nad čaro Vianoc nič krajšieho niet!

Fujavicu šťastia, víchricu pohody, závej radosti, len malú vločku všedných starostí a hlavne lavínu zdravia a lásky v Novom roku.

Na Vianoce, keď svet stíchne, nech Vám Božie dieťa vdýchne, pokoj, radosť, dobrú vôľu a nielen v túto svätú chvíľu, ale každú chvíľu deň v roku, nech Vám stojí popri boku.

Letí k Tebe darček z neba, je v ňom všetko, čo Ti treba. Šťastie, pokoj, láska, neha Ježiško má rád aj Teba. Každú slzu - kvapôčku, premení on na vločku. Ježiškovi pošepnem, nech Ti na vianočný deň, splní ten najtajnejší sen a na Silvestrovskú noc, nech má takú moc, že vykúzlí Ti hoc, šťastie a lásku na celú ičkový rok.

Šťastie, lásku, radosť, nehu, nech prinesie Vám vianočný sen. Pozdrav Vám posielam po vločke snehu, chyťte ju do dlane v ten krásny deň.

Vôňa medu, ihličia, dobrôt plný stôl, atmosféra vianočná liek na každý bôľ. Zabudnite na starosti, buďte stále šťastní, nech je pre Vás Nový rok krajší ako krásny!

Všade znie ozvena vianočného ticha, odniekiaľ z tmy mráz do okien dýcha. Sviečka i prskavka v našich očiach žiari, prišiel čas obrátiť list v starom kalendári. Krásne Vianoce a šťastný nový rok!

Prichádza sviatočný čas, na ktorý sa dlho teší každý z nás. Vôňa koláčov vôkol sa rozlieha, vianočnej nálade každý z nás podlieha. Zabudnime na smútok, zanechajme zvady, buďme k sebe milí, dobrí a majme sa radi. Prišiel čas vianočný, zvonček tíško cinká, každému sa splní túžba, aspoň malilinká. Šťastné a veselé želajme si spolu, a potom spoločne k štedrovečernému stolu.

